

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De Dei auxilio: & quòd Dei fauore aspirante, imbecilles sint hominum
insidiæ, ac pauci multos superent. cap. liiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A DE CONSILIO DEI: ET QVOD HOMINES illud nec mutare, nec mente comprehendere queant. CAP. LIII.

DOMINVS dissipat consilia gētium: reprobatur autem cogitationes populorum, & reprobatur consilia principum. Terribilis in cōsiliis super filios hominum. Multae cogitationes in corde hominis: consilium autem Domini in aeternum manet.

Quae Dominus decreuit, quis dissipabit? & manus eius extenta: & quis auertet eam? Hæc dicit Dominus exercituum: Quemadmodum dixi, sic erit: & quemadmodum mente tractavi, sic manebit.

Vbi sunt sapientes tui? Annuncient tibi quid decreuerit Dominus exercituum. Quis nouit mentem Domini? aut quis consiliarius eius fuit, & ostendit illi? Cum quo inuit consilium, & instruxit eum? Deus aeternus, qui construxit summitates terræ. Non esuriat, neque laborabit: & non est inuentio prudentiæ ipsius.

Ego sum Deus, & non est alius præter me. Omne consilium meum stabit: & omnia quæcūque proposui, faciam. Locutus sum, & adduxi: creauit, & feci ipsum. Verbum quod egreditur de ore meo, nõ reuertetur ad me vacuum: sed faciet quæcūque volui, & prosperabitur in his ad quæ misi illud.

Quis hominum poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare quid velit Deus? Cogitationes enim mortalium timidae, & incertae prouidentiae nostrae. Difficile æstimamus quæ in terra sunt, & quæ in prospectu sunt, inuenimus cum labore: quæ autem in cœlis sunt, quis inuestigabit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu dederis sapientiam?

Vbi Deus vult, superatur natura ordo. Si enim voluit, potuit.

Chryso.

DE DEI AUXILIO: ET QVOD DEI fauore aspirante, imbecilles sint hominum insidiæ, ac pauci multos superant. CAP. LIIII.

DVANTO magis eos opprimebant, tanto magis multiplicabantur. Dixit Dominus ad Moysen: Vidi afflictionem populi mei, qui est in Ægypto, & audiui clamorem eorum, propter duritiam eorum, qui operibus præsumunt: & sciens dolorem eius, descendi ut liberem eos, & educam de terra illa in terram fluentem lacte & melle.

Et dixit Balaam: De Aram adduxit me Balac rex Moab, dicens, Maledic Jacob, & detestare Israël. Quomodo maledicam, cui non maledixit Deus? Qua ratione detester, quem Dominus non detestatur?

Dixit Dominus ad Gedeon: Adhuc populus multus est, duc eos ad aquas, & ibi probabo illos: & de quo dixero tibi ut tecum vadat, ipse pergat: quæ ego prohibuero, reuertatur. Cùmque descendisset populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon, Qui lingua lambuerint aquas, sicut solent canes lambere, separabis eos seorsum: qui autem curuatis genibus biberint, in altera parte erunt. Fuit itaque numerus eorum, qui manu ad os proiciendo lambuerant aquas, trecenti viri. Omnis autem reliqua multitudo flexo poplite biberat. Et ait Dominus ad Gedeon: In trecentis viris, qui lambuerunt aquas, liberabo vos, & tradam in manu tua Madian.

Tulit Dauid baculum, quem habebat in manibus, & elegit sibi quinque lapidissimos lapides de torrete, & misit eos in peram pastorem, quam habebat secum, & fundam manu tulit, & processit aduersus Philistæum. Cùmque inspexisset Philistæus, & vidisset Dauid, desepxit eum: erat enim adolescens. Et dixit: Nun-

quid ego canis sum, quod tu venis ad me cum baculo & lapidibus? Et dixit Dauid ad eum: Tu venis ad me cum gladio & hasta & clypeo: ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum, Dei agminum Israël, quibus exprobrasti hodie, & tradet te Dominus in manum meam, & percutiam te, & auferam caput tuum a te: & dabo cadauera castrorum Philistinum hodie volatilibus caeli, & bestiis terrae: ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israël, & nouerit uniuersa Ecclesia haec, quia non in gladio, nec in hasta saluat Dominus (ipsum enim est bellum) & tradet vos in manus nostras. Cum ergo surrexisset Philistaeus, & veniret, & appropinquaret contra Dauid, festinauit Dauid, & cucurrit ad pugnam ex aduerso Philistaei. Et misit manum suam in peram, tulitque unum lapidem, & fundam iecit, & circumducens percussit Philistaeum in fronte: & infixus est lapis in fronte eius, & cecidit in faciem suam super terram. Praeualuitque Dauid aduersus Philistaeum in funda & lapide, percussumque Philistaeum interfecit. Cumque gladium non haberet in manu Dauid, cucurrit & stetit super Philistaeum, & tulit gladium eius, & eduxit eum de vagina sua, & interfecit eum, praeciditque caput eius.

2. Reg. 17. Dixitque Absalon, & omnes viri Israël: Melius est consilium Chusi consilio Achitophel. Domini autem nutu dissipatum est consilium Achitophel vtile: ut induceret super Absalon mala.

4. Reg. 7. Ingressi sunt quatuor leprosi, & Deo bene volente, uniuersum exercitum Syriae terrore affecerunt.

2. Par. 2. Aedificauit Ezechias omnem murum, qui fuerat dissipatus, & extruxit turres desuper, & forinsecus alterum murum. Et conuocauit uniuersos in plateis: ac locutus est ad eos, dicens: Viriliter agite, ac confortamini: nolite timere, nec paucatis regem Assyriorum, & uniuersam multitudinem, quae est cum eo. Multo enim plures nobiscum sunt, quam cum illo. Cum illo enim est brachium carneum: nobiscum Dominus Deus noster, qui auxiliator est noster, pugnatque pro nobis. Confortaturque est populus.

Psal. 32. Non saluatur rex per multam virtutem, & gigas non saluabitur in multitudine virtutis suae. Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi? &c. Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis. Nisi quia Dominus erat in nobis, &c.

Ion. 2. Clamaui in tribulatione mea ad Dominum: & exaudiuit me.

Zach. 2. Et ego ero ei, ait Dominus, murus in circuitu, & in gloria ero in medio eius. Et faciam vltionem in omnibus qui spreuerunt eos.

Esa. 8. Nobiscum Deus: cognoscite gentes, & vincimini: & audite usque ad finem terrae.

Hier. 20. Et factus est adiutor meus. Propterea non sum confusus, sed posui faciem meam ut firmam petram, & cognoui quia non confundar. Dominus mecum est tamquam bellator fortis. Dominus dat vitam contritis corde. Cantate Domino, & laudate eum: quia eripiet animam pauperis de manu maligni.

Dan. 13. Exclamaui voce magna Susanna, & dixit: Deus aeternae, qui absconditorum es cognitor, qui nosti omnia antequam fiant, tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt contra me. Et ecce morior, cum nihil horum fecerim, quae isti malitiose composuerunt contra me. Exaudiuit autem Deus vocem eius. Cumque duceretur ad mortem, suscitauit Dominus spiritum sanctum pueri iunioris, cuius nomen Daniel. Et exclamaui voce magna, Mundus ego sum a sanguine huius, &c.

Act. 7. Patriarchae amulantes Ioseph, vendiderunt eum in Aegyptum, & erat Deus cum eo: & eripuit eum ex omnibus tribulationibus eius. Et dedit ei gratiam & sapientiam in conspectu Pharaonis regis Aegypti. Et constituit eum praepositum super Aegyptum.

Rom. 8. Si Deus pro nobis, quis contra nos?

Nilus.

Nil eo

fortius,

qui Deum

secum ha-

bet.

Qui Deum secum habet, omnibus est fortior. Si omnia ea, quae mali atque impij praestigiatores moluntur, ipsis, atque eorum propugnatoribus & adiutoribus demonibus efficere liceret, ne unum quidem Christianum, nec templum unum, nec admonitionem bonam, aut doctrinam salutarem usquam in terra superesse permisissent.

De Ba-